

thi Sagen vilde alligevel ikke blive sat igang, før der var private Onster derom, men det viser allerede hen til, at man giver den kommunale Bestyrelse en noget anden Stilling. Dernæst blev der indsat en Bestemmelse, som gaar ud paa, at selv naar den kommunale Bestyrelse ikke skjønner, at Foranstaltningen er ønskelig, skal den tilfalde Landvæsenkommissionen, naar Nrdrageren stille Sikkerhed for Udgifterne ved Landvæsenkommissionens Forretning og de fornødne tekniske Forarbejder. Det er altsaa givet, at, selv naar den kommunale Bestyrelse ikke finder Foranstaltningen ønskelig, kan den alligevel tvinges til at sætte Sagen igang, naar det ønskes fra Lodsseierens Side. Sammenholdes med denne Bestemmelse maa selvfølgelig de Bestemmelser, der nu findes i Lovforslagets § 35 om den Rolle, der paa senere Stadier er tilbøjet den kommunale Bestyrelse, hvor den dels skal optræde mæglende og dels bestemme de Vilkaar for Udbetalinger fra Lodsseierens Side, som den vil yde disse. I §§ 38 og 39 bestemmes nemlig, at de Penge, der tilkomme Vandværkseierne, skulle udbetales dem med Halvdelen senest 3 Maanedes, efter at Beslutningen er tagen om Nedlæggelsen, og Resten 9 Maanedes efter, og sammenholdes denne Paragraph med den næste, fremgaar det, at det er den kommunale Bestyrelse, som skal udrede disse Midler, og det forudsættes tillige, at der bliver givet Lodsseierne en passende Genstand med Indbetalinger til Kommunalbestyrelsen af disse Midler. Efter at det nu ved Vedtagelsen her ved 2den Behandling er blevet stillet saaledes, at Lodsseierne mod Kommunalbestyrelsens Onster kunne fremtvinge den Foranstaltning, at et saadant Vandværk nedlægges, synes det mindre naturligt at indrømme den kommunale Bestyrelse et ubetinget Veto eller en ubetinget Ret til at gjøre sin Modstand gjældende paa et senere Stadium af Sagen, og det kan den gjøre ved at opstille Pengevilkarene saa haarde som muligt eller rettere ved at sige: Ja, maa vi saa bede om at faae det Hele udbetalt strax efter de strenge Regler. Det er for det Tilfælde, at den kommunale Bestyrelse ikke vil støtte Foretagendet eller rettere vil gjøre en vis Modstand derimod, at den Ændring er foreslaaet, som findes i 2det Stykke under Nr. 42. Det første Stykke er kun en Redaktionsændring; det andet bestemmer: „De her omhandlede Erklæring af de kommunale Bestyrelser kunne af det ovennævnte Flertal af Lodsseiere forelægges henholdsvis for Indenrigsministeriet og Amtsraadet til Afgjørelse, forinden Lodsseierne udtale sig om, hvorvidt de ønske Sagen fremmet“. Seg stopper her med Ordene: „hvorvidt de ønske Sagen fremmet“, idet jeg nemlig, forsaavidt Ændringsforslaget bliver vedtaget, maa ønske det vedtaget i den Form og ønske, at de to sidste Ord „ved Expropriation“ bortfalde. Derfor har jeg tilladt mig at begjære

delt Afstemning over Forslaget, og Betydningen af, at disse to Ord borttages, er, at Bestemmelsen saa vil komme til at gjælde i begge Tilfælde, baade naar der er Overenskomst med Mølleseieren, og naar der ikke er Overenskomst; naar Ordene „ved Expropriation“ blive staaende, vil den kun gjælde i det sidste. Det sidste Stykke er feil vedigeret, fordi jeg er gaet ud fra forskjellige Synsmaader, og det kan nu fornuftigvis ikke vedtages, uden at disse Ord bortfalde. Jeg beder derfor de Herrer, der ville støtte dette Forslag, at stemme for første Del og mod de to sidste Ord. Jeg tror ikke, at jeg tager feil i, at det oprindelig er den ærede Ministers Udtalelse, der har foranlediget, at Tanken er kommen frem, jeg tror heller ikke, at jeg staa saaledes i Udvalget, at jeg staa ganske ene. Forslaget kom saa sent frem, at det ikke godt kunde finde nogen bestemt Tilslutning fra Andre, men jeg tror ikke, at alle Udvalgets Medlemmer ere stemte mod det. Til Ændringsforslag Nr. 42 slutter sig Nr. 44, som er en ren Redaktion, saaledes, at hvis Nr. 42 forkastes, maa ogsaa Nr. 44 betragtes som bortfalden, hvad jeg antager, den ærede Formand vil være enig med mig i. Paa den anden Side antager jeg, at de, der ville stemme for Nr. 42, ogsaa ville stemme for Nr. 44. Jeg ønsker at gjøre et Par Bemærkninger om to andre Ændringsforslag. Det ene er det, som det ærede Medlem her foran (Th. Nielsen) nylig anbefalede, om Sagførere. Jeg har saa meget mere Tjue til at udtale mig herom, som den, det ærede Medlem sigtede til, der havde afvist en Sagfører ved en Bandsynsforretning, vistnok var mig; det er imidlertid en Misforstaaelse, det var ikke under en Bandsynsforretning, men under en kommunal Forretning, og jeg vil dog berigtige dette. Jeg kan være enig med det ærede Medlem i, at Sagførernes Møde ikke er ønskelig i alle Sager, men jeg er uenig med ham i, at det vil være heldigt eller nyttigt at indføre en Regel derom i denne Lov. Der er en hel Række Sager, hvor man maa afvise Sagførerne, navnlig kommunale Sager, men hvis der i denne Lov kom til at staa, at her maa Sagførerne ikke møde, saa vil Følgen blive, at man maa indføre det i hver eneste Lov, der udkommer herefter, og de Steder, hvor man glemmer at indføre det, vil det blive hævdet, at der kunne Sagførerne møde. Jeg tror, at det er mindre heldigt, naar man saaledes paa alle Omraader vil optage Bestemmelse om, hvor Sagførerne maa møde og hvor ikke; man skal hellere lade det fremgaa af Forholdene. Der er en hel Række af Sager, hvor de ikke kunne møde, naar blot Vedkommendes ville passe paa at hævde, at det ikke kan lade sig gjøre. — En anden Ændring, som jeg ønske at sige et Par Ord om, er Nr. 35, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (H. Steffensen) udtalte sig imod, og som han ikke har tiltraadt. Jeg kan